

Nr 267.

Av herrar **Eskilsson och Arrhén**, om *nedsättning av terminsavgifterna vid de tekniska högskolorna och vid handelshögskolorna.*

Studentsociala utredningen anförde i sitt betänkande (SOU 1948: 42 s. 220 f.) bl. a., att den fann det angeläget, att de avgifter, som uttagas av de studerande vid landets universitet och högskolor, generellt avskaffades och att dessa kostnader övertogs av det allmänna. Mot detta utredningens förslag anfördes vid remissbehandlingen inga erinringar, och i statsverkspropositionen till 1951 års riksdag (åttonde huvudtiteln s. 114) uttalade chefen för ecklesiastikdepartementet, att terminsavgifterna vid Stockholms högskola — en av de läroanstalter, där avgifter av betydande storlek ännu kvarstodo — av sociala skäl borde nedbringas; i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag beslöt också riksdagen, att endast den obligatoriska grundavgiften å 30 kronor skulle bibehållas, medan övriga terminsavgifter avskaffades. Högskolan fick i samband därmed full kompensation för det beräknade inkomstbortfallet.

Alltjämt uttagas likväl vid några högre läroanstalter av de studerande avgifter av sådan storleksordning, att de äro synnerligen betungande. I statsverkspropositionen till årets riksdag (tionde huvudtiteln, s. 116) har sålunda chefen för handelsdepartementet erinrat om att avgifterna vid handelshögskolan i Stockholm uppgå till 675 kronor per år för elever, som inskrivits under innevarande läsår och till 600 kronor pr år för tidigare inskrivna elever, samt vid handelshögskolan i Göteborg till 500 kronor per år. Departementschefen finner det ur många synpunkter önskvärt att avgifterna avskaffas men är icke för närvarande beredd att tillstyrka ökad medelsanvisning annat än för att åstadkomma en sänkning av terminsavgifterna och föreslår därför, att bidraget till handelshögskolan i Stockholm ökas med 70 000 kronor och till handelshögskolan i Göteborg med 40 000 kronor, varigenom avgifterna beräknas kunna minskas med inemot en tredjedel.

Jämväl vid tekniska högskolan i Stockholm och vid Chalmers tekniska högskola uttagas av de studerande avgifter av betydande storlek, 400 kronor per år. Avskaffande eller minskning av dessa avgifter har ej förutsatts i statsverkspropositionen.

Några skäl att pålägga studerande av vissa studieriktningar dryga avgifter, medan andra befrias från motsvarande avgifter, torde svårigen kunna anföras. De studerande vid handelshögskolorna och de tekniska högskolorna rekryteras också i något större utsträckning än

fakultetsstudenterna från de lägre socialgrupperna, och avgifter av nämnd storleksordning tvinga otvivelaktigt många obemedlade och mindre bemedlade studerande att välja annan levnadsbana än den, som de bäst äro ägnade för.

Både av sociala skäl och ur rättvisesynpunkt synes det befogat att terminsavgifterna vid de tekniska högskolorna och handelshögskolorna reduceras, och det synes lämpligt, att de begränsas till en formell avgift av samma storlek, som f. n. uttages vid Stockholms högskola, d. v. s. 60 kronor per år. Högskolorna böra givetvis lämnas full kompensation för det inkomstbortfall, som härigenom uppstår. Skulle emellertid statsfinansiella skäl lägga hinder i vägen för förslagens genomförande i sin helhet under nästa budgetår, bör en nedsättning av terminsavgiften ske successivt, så att eleverna vid de nämnda högskolorna efter en kortare övergångstid bli likställda med eleverna vid Stockholms högskola.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte fatta sådant beslut, att avgifterna för de studerande vid tekniska högskolan i Stockholm, Chalmers tekniska högskola, handelshögskolan i Stockholm och handelshögskolan i Göteborg liksom f. n. vid Stockholms högskola kunna nedsättas och helst redan nästa budgetår begränsas till 60 kronor per elev och år.

Stockholm den 26 januari 1952.

Carl Eskilsson.

Erik Arrhén.

Nr 268.

Av fröken **Andersson** och herr **Arrhén**, om anslag till den hälso- och sjukvårdande verksamheten vid landets universitet och högskolor.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 342.)

Stockholm den 26 januari 1952.

Ebon Andersson.

Erik Arrhén.
